

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО
ПУБЛІЧНОГО І ПРИВАТНОГО ПРАВА В
УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В
УКРАЇНІ**

МАТЕРІАЛИ ДЕРЖАВНОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

23 листопада 2017 року

**Біла Церква
2017**

зберігання та захисту інформації; захищеність особи від втручання в її особисте та сімейне життя. Відповідно до Закону право на інформацію охороняється законом та держава гарантує всім суб'єктам інформаційних відносин рівні права і можливості доступу до інформації.

Також ніхто не може обмежувати права особи у виборі форм і джерел одержання інформації, за винятком випадків, передбачених законом. Суб'єкт інформаційних відносин може вимагати усунення будь-яких порушень його права на інформацію.

Розглядаючи питання щодо реалізації права на доступ до інформації, слід відмітити Закон України "Про звернення громадян" та Закон України "Про доступ до публічної інформації". Якщо повернутися до Закону України "Про звернення громадян" то він передбачає, що громадяни України мають право звернутися до органів державної влади, місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, засобів масової інформації, посадових осіб відповідно до їх функціональних обов'язків із зауваженнями, скаргами та пропозиціями, що стосуються їх статутної діяльності, заявою або клопотанням щодо реалізації своїх соціально-економічних, політичних та особистих прав і законних інтересів та скаргою про їх порушення. А в свою чергу Закон України "Про доступ до публічної інформації" визначає порядок здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації, яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом, та інформації, що становить суспільний інтерес. Також варто відзначити, що право на звернення та право на доступ до публічної інформації тісно пов'язані між собою.

Підсумовуючи наведене, слід відмітити, що із прийняттям Законів України "Про доступ до публічної інформації" та Закону України "Про інформацію" зі всіма внесеними змінами вбачається гарантованість кожній особі у відкритості, доступності інформації, що знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, шляхом вільного її отримання (через звернення чи через запит на інформацію) для забезпечення своїх потреб і законних інтересів.

УДК 351.824.1:631.11

ЛОМАКІНА І.Ю., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Ефективність державного регулювання сільського господарства можна визначити як результативну характеристику його дії, яка свідчить про здатність вирішувати відповідні соціально-правові проблеми. Ефективність державного регулювання сільського господарства забезпечується такими факторами, як: а) ефективність законодавчого забезпечення; б) ефективність виконавчо-розпорядчої діяльності, що забезпечує конкретизацію норм закону на підзаконному рівні; в) ефективність діяльності щодо застосування положень закону спеціальними

суб'єктами. Сучасний аналіз стану розвитку сільського господарства свідчить, що ефективність аграрної політики є низькою. Так, рівень безробіття та продовольчої безпеки за нинішніх умов є загрозовим для України. Досягнення зазначеної в законі мети як критеріїв ефективності аграрної політики є можливим лише за умови відповідного рівня розвитку сільськогосподарського виробництва.

С.І. Марченко, досліджуючи організаційно-правові питання державної підтримки товарного сільськогосподарського виробництва, до критеріїв ефективності сільськогосподарського виробництва вважає за необхідне віднести забезпечення екологічної рівноваги (екологічної безпеки), адже за допомогою екстенсивного методу виробництва можна досягти високих економічних результатів, але навряд чи таку діяльність можна оцінити як ефективну. Погоджуючись з цим, вважаємо що цю тезу цілком можна застосувати і до відносин в сфері державного регулювання сільського господарства. Оскільки закріплений в статті 16 Конституції України обов'язок держави щодо забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги на території України, подолання наслідків Чорнобильської катастрофи, збереження генофонду Українського народу визначає спрямованість державного регулювання сільського господарства та передбачає серед інших заходів і екологізацію сільськогосподарського виробництва. Також державно-правове регулювання сільського господарства має на меті дотримання аграрного законодавства, попередження аграрних правопорушень та захист прав громадян.

Ефективність сільськогосподарського виробництва залежить не лише від кількості виробленої сільськогосподарської продукції, але й від того, за якою ціною вона буде реалізована. Соціальні, економічні, природно-кліматичні та інші особливості сільськогосподарського виробництва, виняткове значення та незамінність продукції сільського господарства у житті людини зумовлюють потребу у здійсненні державного регулювання ціноутворення в аграрному секторі економіки, основним принципом якого має бути забезпечення паритету інтересів виробників та споживачів сільськогосподарської продукції. В економічній літературі ціновий механізм, що обслуговує агропромислове виробництво, вважають вирішальним фактором формування продовольчого фонду, а звідси – вартості робочої сили, а також важливим рушієм грошового обігу. А тому підходи до ціноутворення на сільськогосподарську продукцію мають бути особливими, враховувати реальні можливості АПК, реагувати на будь-які зміни в ціновому механізмі

УДК 34(477)

ПОДРЕЗОВА Г.О., асистент

Білоцерківський національний аграрний університет

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПУБЛІЧНОГО І ПРИВАТНОГО ПРАВА В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

Питання щодо порядку утворення та правового статусу юридичної особи публічного права пов'язане з розбіжностями, які існують на даний час у законодавстві України та світовою практикою про закріплення за юридичною

ЗМІСТ

Ковальчук І.В. Проблеми та перспективи аграрної освіти в контексті євроінтеграційних процесів: правовий аспект	2
Ордіна Л.Л. Формування естетичних ідеалів і художнього смаку студентів у процесі дозвіллевої діяльності	3
Бровко Н.І. Взаємозв'язок права та держави в процесі євроінтеграції України	4
Пахомова А.О. Особливості правового забезпечення інноваційного розвитку АПК Республіки Білорусь	6
Мельник О.Г. Виконання вимог європейської типової конвенції про основні принципи транскордонного співробітництва в умовах децентралізації влади в Україні	7
Кузьменко Я.П. Право на доступ до інформації як елемент правового статусу особи	8
Ломакіна І.Ю. Ефективність державного регулювання сільського господарства	9
Подрезова Г.О. Актуальні проблеми сучасного публічного і приватного права в умовах євроінтеграційних процесів в Україні	10
Сімакова С.І. Порівняльний аналіз служби пробації в Україні та Швеції	12
Кравцова К.М. Сутність адміністративно-екологічного правопорушення за використання обігу пестицидів у сільському господарстві України	13
Малишко І.В. Альтернативні форми влаштування дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування	15
Терещук М.М. Особливості концепції М.Л. Дювернуа у проблемі дослідження дихотомії права	16
Самойлович А.А. Адміністративна відповідальність посадових осіб у галузі рослинництва	17
Мельник Л.М. Українська греко-католицька церква та українська національна ідентичність	18
Харьковщенко Ю.Є. Духовний світ українців у поглядах П. Куліша	19
Обіюх Н.М. Сучасні правові проблеми використання водойм для рибогосподарських потреб	20
Сальман І.Ю. Особливості реформування аграрної політики 90-х років	22
Биковець О.І. Особливості укладення договорів у сфері закупівель товарів за державні кошти та кошти місцевих бюджетів	22